

EJL treenerite komisjoni koosoleku protokoll

aeg: 02.02.2021 kell 10:30-13:00

osalejad: Marti Hääl, Kristiina Klaos, Maria Veessaar, Anne-Mari Luik, Ingrid Randlaht, Elise Umb, Isabella Glušauskaite, Raivo Randmäe, Priit Rüütel, Stefan de Vries, Uku Kuusk

külalised: Toomas Tõniste, Kalev Vapper, Ott Kallas

protokollija: Riina Ramst

Päevakord:

1. EJL treenerite komisjoni töökorraldus
2. EJL juhatuse detsembri- ja jaanuarikuu koosolekutel arutatud teemad
3. 2021 võistluskalender

1. EJL treenerite komisjoni töökorraldus

Marti Hääl tõi välja, et kõik EJL-i juures tegutsevad komisjonid on juhatust nõustava rolliga. Komisjonide tööst on juhatusele rohkem abi, kui komisjon jõuab enda poolt arutatavates küsimustes ühisele konsensuslikule seisukohale, vajadusel kompromissi kaudu.

2. EJL juhatuse detsembri- ja jaanuarikuu koosolekutel arutatud teemad

Marti Hääl tegi ülevaate EJL-i uue strateegia koostamise protsessist. Strateegia koostamisel on abiks selle ala professionaal Margus Žuravljov, kes on ise ka purjetaja. Hetkel on strateegia koostamise protsess esimeses faasis, kus täpsustatakse meie tänast seisu ja tuleviku ambitsioone. Selleks tehakse intervjuusid, mida on juba alustatud juhatuse liikmetega, edasi jõutakse ka EJL liikmeteni. Teises faasis kaardistatakse väljakutsed, mis seisavad ees ambitsiooni saavutamise teel. Ambitsiooni kokkuleppimine saab olema esmane ülesanne, tagamaks et see oleks meil kõigil ühine ja piisavalt kõrge, et nõuaks tõsist pingutust. Viimane faas on strateegia vormistus ja tegevuskava. Soovime, et strateegia oleks paigas maikuu Liidupäeva ajaks. Veebruarist märtsi keskpaigani toimub huvigruppide kaupa sisendi kogumine, aprillis on plaanis küsimuste, kriitika, ettepanekute, paranduste etapp.

Toomas Tõniste rõhutas, et meil ei ole täna paigas ühist eesmärki, kuhu tahame jõuda. Oluline on leppida konsensuslikult eesmärgid kokku, arutada läbi, kas tänaste meetoditega on võimalik nendeni jõuda ja vajadusel teha muudatused.

3. 2021 võistluskalender

Marti Hääl andis ülevaate 2021 võistluskalendri kujundamise seisust. Hetkel on olemas juhatuse põhimõttelise heakskiiduga kalendri projekt, kus on veel mitmed lahtised otsad. Eesti meistrivõistluste ja karikavõistluste formaadi osas on üleskutse proovida arutelu käigus tõsta end senisest jahtklubide, purjespordikoolide ja treenerite toimimise ning lastetöö korralduse rutiinist välja. Võib olla, et praegune noortesporti rahade jaotuse süsteem ja spordi vajadused ei haaku omavahel hästi. Noortesporti rahade jaotamise korda on aga võimalik alati ringi teha, eeldusel et raha jaotamise eesmärk on omavahel ühiselt kokku lepitud.

Kalev Vapper andis ülevaate juhatuse initsiatiivist Eesti MV formaadi muutmise osas. Tahaksime kõik, et Eesti purjetamisel läheks väga hästi - et meie turuosa kasvaks ja tulu oleks suurem, et meie populaarsus spordialana edeneks ja et meie edust saaksid aru ka kõik teised. Täna me paraku väga Eesti inimese teadvusesse jõudnud pole. Üks edukuse kriteerium on kahtlemata see, kas Eesti parima sportlase valimisel on purjetaja mängus, kas meil on tiitlivõistluste ja olümpiamedaleid. Täna on meie viimane olümpiamedal vendadelt Tõnistetelt. Oleme hetkel madalseisus ja meil oleks

vaja muudatust. See ei tähenda, et senises kalendris oleks midagi halvasti – meil on etapiviisilised Eesti MV, mis selgitavad hooaja lõpuks parima. Rahvusvahelised tiitlivõistlused aga selles formaadis ei toimu. Seal on üks pikem seeria konkreetsetes kohas ja ajal ning võitja selgub selle seeria tulemusena kas siis vaiksemates või tugevamates tuultes. Selline formaat sunnib inimesi oma mõtteviisilt ümber häälestuma, kuna senise etapiviisilise formaadi puhul ei kontsentreeruta täielikult konkreetsele võistlusele. Samuti on etapid väga lühikesed, paar-kolm päeva. Rahvusvaheline tiitlivõistlus kestab üldjuhul aga nädala, sõite on oluliselt rohkem ja kontsentratsioon tugevam. See olukord ajendas juhatust mõtlema, kas me ei võiks teha endale korraliku Eesti MV, mille tiitlil oleks märksa rohkem kaalu ja mis sunniks sportlasi kontsentreeruma konkreetsele võistlusele. Seniseid Eesti MV sarja etappe ei soovi me aga kõrvale jätta. Oleme juhatuses kalendri ajakava üle vaadanud ja võistluste kuupäevad paika pannud. Ühe senistest Eesti MV etappidest kuulutaksime Eesti MV-ks ja ülejäänud oleksid Eesti KV etapid. Tagame meediakajastuse kindlasti ka Eesti KV etappidele, aga Eesti MV saavast senisest parema kajastuse. Kui Eesti MV toimuvad ühe konkreetse võistlusena, saame sinna kutsuda osalema väliskülalisi. Eesmärk on, et Eesti MV saaksid meie lähipiirkonnas võistluseks, kus osalemine oleks ka välisvõistlejatele oluline, et sportlikku konkurentsi suurendada. Samuti leiaks mõni “vana kala” sel moel võibolla rohkem motivatsiooni Eesti MV-l osaleda. Tervikuna peaks see formaat teenima huvi, et võistlejad teaksid, et kui tahad tiitlivõistlust võita, pead purjetama pika seeria ja sul peab olema palju parem vastupidavus kui lühikestel etappidel. Tiitlivõistlustele minnes ollakse sellega kogemuse võrra rikkam. Täna on meie ülim saavutus rahvusvahelisel tasandil jõuda pronksfliidist hõbefliiti. Eesmärk, mille nimel pingutada, peaks olema aga võidelda esimese 20-30 koha sees. Täna ei näe, et meil oleks purjetajaid, kes võistleksid olümpiavõitjaks saamise nimel ja teeksid südamega ning motiveeritult trenni, mitte lihtsalt ei käiks seal. Peame strateegiat luues pingutama, et tekitada vastavad eeldused ja jõuda teadlikult lähemale saavutusspordi eesmärkidele. Meie ülesanne organisatsioonina on leida vahendid ja süstida oma potentsiaalsetesse tähtedesse motivatsiooni. Spordialaliiduna on meil vaja nii turuosa kui turgu.

Toomas Tõniste avaldas seisukohta, et kui meil on ühe võistlusena Eesti MV ning kui klassid või purjetajad omavahel suhtlevad, tekib lähiriikides komme ja soov sellel võistlusel osaleda. Nii välisvõistlejate kui mõned aastad tagasi lõpetanud endiste tippude osalus annab meie purjetajatele hoogu ja motivatsiooni juurde ning näitab, kus on tase. Üheks võistluseks peab oskama valmistuda ja ennast motiveerida ning valmistuda, et ei teeks ühtegi viga ja midagi katki ei läheks. Täna on meil see osa kadunud – lihtsalt purjetatakse ja võisteldakse, tihti pole ka konkurentsi.

Marti Hääl selgitas, et juhatuse poolse Eesti MV formaadi muutmise ettepaneku osas on klassiliitudelt küsitud tagasisidet. Enamik klassiliitudest 2021. aastal formaati muuta ei soovi, aga ei välistata muudatust 2022. aastal. Eesti Optimist Klassi Liit aga soovib formaadi muudatust väga resoluutselt juba sel aastal. Formaadi muudatus näeb veelkord üle korratuna ette, et võistluste arv ja kuupäevad jäävad samaks. Erinevus seisneb selles, et Optimist klassis toimuvad Eesti MV ühe pikema regatina. Senised Optimisti Eesti MV sarja võistlused oleksid Eesti KV sarja osad. Ettepanek on edasi käia läbi selle muudatusega kaasnevad väljakutsed ja kitsaskohad ning tuua välja võimalikud tekkivad probleemid ja takistused, mis vajavad lahendamist, pidades silmas nii sportlike eesmärkide olulisust kui osalusspordi ehk laia kandepinna vajalikkust.

Kalev Vapper lisas, et hetkeseisuga on otsustatud Optimist klassi eraldi Eesti MV formaat 2021. aastal. Teistes klassides sama formaadi kasutamise osas veel otsust pole. Lahtine on veel ka spordikoolide poolt oluliseks peetav punktide jagamise süsteem, mida me pole täna paika pannud, sealjuures seda, mis koefitsiendiga Eesti meistrivõistlused võrreldes teiste võistlustega on. Peame leidma siin hea tasakaalu, et me ei võtaks ära motivatsiooni ülejäänud võistlustel osaleda.

Raivo Randmäe avaldas arvamust, et käsitledes üks regatt versus sari plusse ja miinuseid peab vaatama tausta, kuna tänane olukord on kusagilt välja arenenud. Spordikoolid ei vaata ainult punktitableid, väga oluline on ka sportlaste areng. Punktitabel on arutelude ja koosolekute käigus

paika loksunud ning EJK juhatuselt poolt kinnitatud, aga see pole spordikoolide ainueesmärk. Eesti MV sari on olnud alates aastast 2015. Nende sportlaste jaoks, kes tahtsid Eestist väljapoole jõuda, oli varem Eesti meistriks tulemine teisejärguline, kuna koondis, toetused ja lähetused pandi paika Eesti edetabeli alusel. Sarja üldvõit oli olulisem. On loogiline, et sarja üldvõit võiks ka tähendada Eesti meistriks tulemist. Ei ole sisuliselt muudatuste vastu. Eesmärk, et tippude tase peab tõusma, on kogu aeg olnud. Aga eelnevad otsused on samadest eesmärkidest lähtudes tehtud ning jõutud teatud lahendusteni.

Marti Hääl sõnastas, et seega on oluline fikseerida suhestumine Eesti meistri tiitel versus Eesti Karika võitja mitte niivõrd punktide mõttes vaid koondise formeerimise põhimõtetest tulenevalt.

Anne-Mari Luik avaldas arvamust, et praeguse jutu põhjal tekib arusaam, et kui meil on üks Eesti MV võistlus, kolme-, nelja- või viiepäevane, tekib meil mingite aastate pärast sportlane, kes saab rahvusvahelistel võistlustel tänu sellele paremini hakkama. Me oleme juba olnud selles seisus, kus meil oli üks Eesti MV võistlus. Pole kindel, et see lahendab küsimuse, miks meie sportlased pole rahvusvaheliselt kuldfliidis, hõbefliidis või esikahekümnes.

Kalev Vapper nõustus, et üks asi ei lahenda tervikprobleemi. Tegemist on lihtsalt ühe võimaliku muudatusega, mis ei pruugi lahendada kõiki probleeme. See on üks väike samm strateegia muutumises ja meetete reas, mida tahame teha.

Anne-Mari Luik küsis, kas enne seda sammu ei peaks olema suuremaid samme nagu treenerite koolitamine ja motiveerimine.

Kalev Vapper kinnitas, et need sammud on ka plaanis, aga tänase koosoleku teema on purjetamiskalender.

Marti Hääl tegi vahemärkuse, et treenerite koolitamine on eraldi teema, mis on eraldi tähelepanu ja lahendamist vajava punktina treenerite komisjoni töökorda kirjutatud. Ta tõstas küsimuse, kas ühe pika Eesti MV regatiga sportliku konkurentsi suurendamine on juba läbi proovitud ja mitte töötavaks osutunud meetod?

Anne-Mari Luik kinnitas, et see meetod on juba läbi proovitud ja pole täitnud püsitatud eesmärki.

Toomas Tõniste avaldas arvamust, et tähtsaim on igal juhul tiitlivõistlus. Küsimus on selles, mis on välisvõistluste valikvõistluseks? Paljudel spordialadel on selleks Eesti MV ning Eesti KV on klass allpool. Me sunnime oma tippe praegu osalema kodus toimuvatel neljal nõrga konkurentsiiga võistlusel olukorras, kus nad peaksid oma kava järgi treenima ja tugevatega koos võistleva välismaal.

Priit Rüütel avaldas arvamust, et oma purjespordikoolis nad Eesti MV sarja puhul valivad regatte, kuhu tahavad minna ja kuhu mitte. Ühe võistlusena toimuvad Eesti MV on tore väljund lastele ja üks konkreetne võistlus, millele kontsentreeruda. Finantsiliselt on näiteks keeruline minna Saaremaal toimuvale sarja etapile. Kui on aga tegemist ühe Eesti MV-ga, siis sinna minnakse kohale.

Marti Hääl tõstas esiteks küsimuse, millele baseeruvad Eesti koondise formeerimise põhimõtted sportliku tulemuse mõõtmise mõttes? Tegemist on spordipoliitiliste valikute küsimusega. Teiseks on küsimusi tekitanud erinevates klassides Eesti MV korraldamine olukorras, kus osad purjetajad sõidavad nii ühe- kui kahepaadil. Kui on tehtud poliitiline otsus mitte teha strateegilisi valikuid paadiklasside lõikes (mis on prioriteetsem), peab võistluskalender olema nii tehtud, et oleks

võimalik võistelda nii ühe- kui kahepaadil. Antud olukorras peaks 3-4 etapiga sari tekitama tegelikult rohkem kalendriprobleeme kui ühe Eesti MV regati puhul.

Maria Veessaar avaldas seisukohta, et seni on olnud pigem strateegia, et lapsed ja noored saaksid nii ühe- kui kahepaati sõita. Kui teeme nii, et Optimistile on Eesti MV üks võistlus ja nagu on saada aru juhatuse ettepanekust, siis ülejäänud klassid sõidavad teist regatti, langeb see võimalus ära. Näiteks Zoom8 sõitjatele, kes sõidavad ka RS Feva või 29eri peal.

Marti Hääl tõi välja, et kalenderplaanis ei lange Optimisti Eesti MV ühegi kahepaadivõistlusega kokku.

Maria Veessaar vastas, et juhatuse ettepaneku kohaselt on eraldi Optimisti Eesti MV ja juunikuus toimuvad kõigi ülejäänud paatide Eesti MV.

Marti Hääl vastas, et seega antud juhul on küsimus selles, milliste paadiklasside Eesti MV on samal ajal.

Toomas Tõniste kommenteeris, et ei ole otsustatud, et kõigi ülejäänud klasside Eesti MV toimuvad samal ajal.

Raivo Randmäe kommenteeris, et välja saadetud dokumentides on ideena kirjas eraldi Optimisti Eesti MV augustis ning teistel septembri lõpus Kakumäel Eesti MV. Seega need, kes sõidavad Zoom8-t või Laser 4.7-t ja kahemehepaati, peavad tegema valiku. Pigem jätkame seda liini, et proovime leida võimaluse neile, kes sõidavad põhipaadina näiteks Laser 4.7-t või Zoom8-t ja paralleelselt kahemehepaadi roolis või soodis, et silmaringi laiendada.

Marti Hääl kommenteeris, et ei ole mingit otsust ega pole toimunud arutelu selle muutmiseks. Tegemist on puhtalt kalendri koostamise ülesandega.

Kalev Vapper kommenteeris, et teemana võib arutada selle üle, et kui purjetaja tahab jõuda näiteks Laseril tippu, kas talle on kasulik vahepeal ka kahepaadi roolimehena purjetada. Kui füüsilised parameetrid ei luba tipptasemel Laseril purjetada, siis siirdutaksegi kahemehepaadi peale.

Marti Hääl vastas, et see on koht, mida arutada strateegia sisendintervjuudes. Kas spordistrateegia mõttes oleks õige üritada kõiki klasse võrdselt edendada või tuleks mõnda strateegilise otsuse alusel EJK-i poolt eelisarendada? Kas EJK jõuab kõiki klasse võrdselt arendades ühegagi neist kusagile kõrgemale? Klubid ja purjespordikoolid on igal juhul vabad ise tegema mistahes otsuseid.

Toomas Tõniste tõi välja, et siinkohal on küsimus, miks seda tehakse – kas eri klasside katsetamiseks? Või tehakse seda raha pärast, nagu tänane süsteem on loodud? Või on eesmärk saavutada parem tulemus ja et saada nii kokku kahemehepaatkonnad, kes hakkavad asjaga tõsiselt tegelema?

Maria Veessaar selgitas, et põhjuseks on soov saada võistluskogemust. Kahemehepaatide puhul ei pruugi paatkonnad olla nii püsivad, et panna juba 14-15 aastaselt paika olümpiaplaanid. Tahetakse jätta endale varuplaan ühemehepaati sõita. Rahatabelis toob iga sportlane ühes klassis punktid, seega raha pärast nii eriti teha ei saa.

Toomas Tõniste kommenteeris, et kui panna klassis, kus eriti konkurentsi pole, sooti sportlane, kes muidu punkte ei too, saadakse ikkagi punkte.

Raivo Randmäe selgitas, et kui Eesti RS Feva ja 9er Klasside Liit 7-8 aastat tagasi koostöös suurtoetaja Vopak E.O.S.-iga kahemehepaatide projekti vedama hakkas, oli põhiline eesmärk tuua värvi ühemehepaatide sekka ning pakkuda RS Feva ja 29eri näol kiireid kahemehepaate. Ühepaatide purjetajad on kahepaadiga purjetamise võimaluse üle õnnelikud olnud. Kahepaadil purjetamine annab teadmisi ja kogemusi juurde. Seda ei tehta raha pärast vaid purjetaja arengu jaoks.

Maria Veessaar lisas, et sportlastele on pigem mitmes klassis purjetamine kulukas ja ka klubile on kahemehepaatide ülalpidamine kallid. Lapsevanematel on topelt stardimaksud. Seetõttu võiks ka olla erisused osalustasudes kahes klassis paralleelselt sõitjatele.

Priit Rüütel kommenteeris, et strateegias on tegelikult täiesti loogiline püramiid olemas. Reaalne probleem seisneb selle elluviimises.

Ott Kallas selgitas, et 1998. aastal loodud noorte rahastamise süsteem klubides on algusest peale välistanud, et hakatakse mängima erinevates paadiklassides tulemuste saavutamise peale. Seal on osalemise tasand, Eesti edetabeli edukuse tasand ja rahvusvaheliste tiitlivõistluste edukuse tasand. Ainult edukusega rahvusvahelistel tiitlivõistlustel saab purjetaja tuua punkte mitmes klassis.

Ingrid Randlaht avaldas arvamust, et kui hooaeg kestab meil 5 kuud, sarjas on 4 etappi ning seal võisteldakse kahes paadiklassis, tähendab see kahte kuud ainult võistlemist. Jaotame sellega oma tähelepanu laiali nii ajalises, rahalises kui treeneri tähelepanu mõttes. See viib kvaliteedi alla. Peaksime suunama kuskile põhitähelepanu.

Marti Hääl kommenteeris, et treenerid peaksid tegema sportlasest sportlase. Peaksime küsima, mida peab tegema teisiti, et tulemus tuleks? See, et mitte midagi ei peaks teisiti tegema, ei ole õige vastus. Hea on leppida kokku jõukohane ambitsioon. Ebareaalsete eesmärkidega köetakse üles ootused, mida ei suudeta objektiivselt täita ja pärast on kõik rahulolematud. Mida oleks vaja teha, et kõrgem ootus realiseeruks? Küsimus ei ole ainult Eesti MV formaadis.

Uku Kuusk avaldas arvamust, et peame lastele midagi pakkuma eesmärgiga, et nad hakkaksid selles suunas püüdlema. Täna sportlased käivad lihtsalt võistlemas, saavad kätte Eesti meistri tiitli ja see on kõik – nad on sellega rahul ja pole suuremateks ambitsioonideks ja eesmärkideks valmis. Eesti koondis peaks liikuma eraldi teises rütmis. Koondisel peab olema eraldi treener. Koondis peab toimetama kõrgemal tasemel, eraldi rahastusega, eraldi üksusena. Lapsed peavad üritama pürgida koondisesse. Sinna saada on raske, aga sealt välja kukkuda kerge. Nii hakkab rong tööle.

Marti Hääl võttis kokku, et süsteem peab endas kätkema kahte suunda – need, kes soovivad tulla Eesti või Euroopa või maailmameistriks ja need, kes käivad lihtsalt meeleldi merel ning keda on palju suurem hulk. Süsteem peab toetama mõlema grupi arengut. Oluline on nii lai kandepind kui need, kes pingutavad eesmärgi nimel. Küsimus on selles, kas Eesti MV võiks olla see, mis sunnib pingutama ning Eesti KV ja teised sarjad on laia kandepinnaga ning kõigi laste võimalus end hästi tunda?

Anne-Mari Luik kommenteeris, et olulised on erinevad asukohad, erinevad olud, mitmekülsus. Kui Eesti MV-l on 4 päeva ainult vaikse tuule olud, kas siis teeme vaikse tuule koondise?

Kalev Vapper vastas, et Tallinna lähel esineb väga harva 4 päeva järjest vaikset tuult. Eesti koondis ei selgu ainult Eesti MV tulemuste põhjal. Eesti KV-st osavõtt ja selle sarja võit ei saa olla mitteolulise tähtsusega Eesti koondise moodustamisel. Eesti meistril on aga ikkagi oluline eelis. See on meie kätes, millises kombinatsioonis süsteemi soovime Eesti koondise moodustamiseks luua.

Soov on, et suudaksime Eesti KV regattide taset hoida ja hüppaksime Eesti MV tasemega pisut ülespoole.

Anne-Mari Luik küsis, kas sarjas ei osaletagi just tänu sellele, et tegemist on Eesti MV sarjaga?

Maria Veessaar avaldas arvamust, et tõmbame riigisisese taseme sellega alla, kui klubid hakkavad valima, millisel võistlusel tahetakse osaleda ja millisel mitte.

Kalev Vapper rõhutas eesmärki, et Eesti KV osavõtt ja tase ei langeks, meediakajastus oleks sama, aga Eesti MV hüppaksid kraadi võrra kõrgemale.

Raivo Randmäe tõi välja, et OM kestab 10 päeva, koos puhkepäevadega 12 päeva. See tähendab erinevates oludes pikemalt kui 4 päeva. MM kestab 6 päeva, seal on ka kvalifikatsioonid ja finaalid. Kui World Sailingul oleks võimalus valida, kas teha MM sarjana või ühe etapina, eelistatakse kindlasti üht etappi.

Marti Hääl sõnastas, et seega, kui sportliku tulemuse peale mõtleme, tahame püüelda sportlase poole, kes valitsevates tingimustes suudab tiitli võtta. Miks on parem, kui Eesti meistrid tulevad seeriavõistluse tulemusena, mitte ühe võistlusena tulemusena, et kellestki neist võiks kasvada näiteks Euroopa meister?

Raivo Randmäe kommenteeris, et kui sportlane suudab eri oludes sõita stabiilselt hästi, on oluliselt suurem tõenäosus EM-il ükskõik mis tuulega esineda parema tulemusega.

Marti Hääl kommenteeris, et statistiliselt on sportlane siis ükskõik mis ilma keskmine.

Toomas Tõniste kommenteeris, et tugev sportlane teeb oma parima tulemuse ka siis, kui pole tema olud. Üheks konkreetseks võistluseks valmistudes on tähtis mitte eksida. Tänapäevase Eesti spordi probleem on, et noortel pole motivatsiooni. Piir, milleni pingutatakse, on enamikul eesmärk tulla Eesti meistriks, võibolla käia korral ka rahvusvahelistel tiitlivõistlustel ära. 95% noorte sportlaskarjääri eesmärk on sellega saavutatud. Aga mis meie eesmärk on? Kas anda välja tulnud talendile võimalus olla karussellis? Edasi tulevad juba riik ja sponsorid appi. Või tõstame ise need talendid jõuga edasi? Või ei teegi üldse midagi – hoiame raha algpoole peal ning kõik tegelevad treenerite ja oma sportlastega? Kui tuleb talent, siis vaatame, kuidas temaga edasi liikuda? Aga kui pole tulemust ei vaigse ega tugeva tuulega, siis kaua sinna raha panna? Üks argument on hoida konkurentsi taset. Aga kui kedagi ei tule? Küsimus on selles, mis eesmärke me seame. Mis on meil võimalik sellise treeningmeetodiga ning nende ressursside ja treeneritega, mis meil on ja kuidas ideaalis võiks olla?

Priit Rüütel tõstatas, et küsimus peaks olema selles, kustmaalt me hakkame toetama? Optimistiga tiitlivõistlustel käimine on päris kulukas klubidele ja lapsevanematele. EJK-ilt on selleks väike toetus. Pigem oleks õigem sellele tasandile raha panna.

Toomas Tõniste vastas, et järgmine samm olekski raha ümbersuunamine vastavalt konsensuslikule otsusele. Sõnastada ära, mis on tipp ja kuhu ühiselt raha panustame. Ja mida me vastu ootame? Kas seda, et laps purjetaks kaks aastat kauem pronksfliidis ja siis lõpetab ära või et mingile tasemele oleks meil purjetamine popp, et silm säraks ja Eesti meistri tiitel oleks see, mida kõik ihaldavad ning paremad saavad edasi õiguse minna tiitlivõistlustele vastavalt süsteemile? See mudel tuleks koos luua.

Marti Hääl võttis kokku, et on tähtis, et strateegia sisend ei annaks võltspilti. Juhatuse eesmärk pole teha ilusat paberit vaid saada oma liikmetelt (jahtklubid, klassiliidud) ja huvigrupidelt (treenerid

jne) sisend, mis on ambitsioon, mida julgeksime endale eesmärgiks seada, soovides et EJL-il oleks sama eesmärk. Siis on meil strateegia, mille nimel kõik tööd teeme. See töötab ainult siis, kui ambitsioonis on siiralt kokku lepitud. Ülioluline on kastist välja mõtlemine.

Raivo Randmäe kommenteeris, et kui saada paika ühiselt kokku lepitud strateegia, võiks hakata ka muudatusi tegema. Muutuste vastu pole kellelgi midagi, aga sportlastele ja lapsevanematele on muutusi raske põhjendada, kui ise sellesse ei usu. Tuleb leppida kokku, mis suundades tegutseda.

Maria Veessaar kommenteeris, et juhatus on mingid asjad ära otsustanud. Täna öeldakse, et nüüd on nii ja öelge kuidas saame seda rakendada – hakata Eesti MV-d ühe regatina pidama. Valest otsast on peale hakatud, kuna sari on hästi toiminud ja omaks võetud. Peaks mõtlema strateegiliselt, mis on meie ühine eesmärk, kus on vead, mida tuleks vaja parandada. Kas meil on täna kõik kehvasti nagu tundub olevat osade juhatuse liikmete seisukoht või on midagi hästi ka, mida võiks jätkata? Siis alles vaadata, kust otsast muutma hakata ja mida jätta samaks.

Priit Rüütel kommenteeris, et kõik räägivad EJL-ist ja treeneritest, aga tegelik vastutus on klubidel endal. Mis on iga üksiku klubi enda eesmärk? Vastavalt sellele on palgatud treenerid. Meie siit pole keegi EJL-i palgal. EJL saab põhisuunad paika panna, aga klubid saavad ise otsustada, mida oma eluga teevad ja vastavalt sellele palgata treenerid. Minule Lääne-Eestis on oluline saada esmalt lapsed vee peale, siis vaatan edasi. EJL ei lahenda klubide siseseid probleeme, rahastusest alates.

Isabella Glušauskaite avaldas seisukohta, et nende klubis, mis on väike, on põhieesmärk luua ja hoida merekultuuri, tuua lapsed purjetamise juurde ja merele. Olümpiavõitjad on ideaalid, kuhu purjetajad saavad püüelda.

Kalev Vapper nõustus, et purjetamine on parim spordiala isiksuse arenguks ning üks eesmärk on kindlasti tuua rohkem inimesi purjetamise juurde. Kui tundub, et EJL keskendub ainult tulevasele olümpiavõitjale, pole see õige. Lai baas peab olema. Inimene areneb läbi raskuste ja peamegi looma sportlastele natuke raskemad tingmused, et nad jõuaksid tippu. Peame leidma motivatsiooni, kuidas lapsi suunata pingutama, et tippu jõuda. Eesti koondise maine tõstmine on oluline, aga koondis ei saa olla lõppeesmärk neile, kes tahavad kuhugi jõuda.

Marti Hääl nõustus, et peaks asju ajama üldiselt üksikule. Juhatuse ametissevalimine, strateegia lõppemine ja uue aasta kalendri paikapanek sattusid lihtsalt ajalisel kokku. EJL on jahtklubide ja oma liikmete ambitsiooni summa ning juhatus ei taha teha midagi üle vastuseisu. Kui strateegia koostamisel tuleb jahtklubidelt, purjespordikoolidelt ja treeneritelt tagasiside, et kõik on väga hästi, polegi juhatusel vaja 4 aastat midagi teha. Loodame siiski, et ambitsioonid on tänasest suuremad. Küsimus on selles, kas tahame siit veel edasi minna ja mida selleks peaks tegema, mitte selles, et midagi oleks halvasti. Treenerite komisjoni seisukohal on juhatusele väärtus siis, kui kokku lepime, mingi lahenduse saavutame.

Stefan de Vries avaldas arvamust, et kui Eesti MV-d ei peeta enam sarjana, tekib klubidel rohkem võimalusi välismaal võistlustel käia, mis on positiivne, kuna aitab taset tõsta. Teiselt poolt kujundab see vaakumi, kuna klubidel kaob Eesti MV sarja kadumisega kodus võistlemise motivatsioon.

Marti Hääl vastas, et ka Eesti KV sari peaks olema klubide jaoks piisavalt motiveeriv. Osalus Eesti võistlustel, eriti Optimist klassis, on praegu kõrgem kui iial varem.

Maria Veessaar tõi välja, et peaks mõtlema, miks oleme nii laiale baasile jõudnud. Kas Eesti MV sari pole aidanud sellele kaasa?

Priit Rüütel avaldas arvamust, et võibolla peaks selleks, et jõuaks kogu töö ära teha, tegelema väiksema arvu sportlastega. Praegu on probleem, et alumine osa on läinud nii suureks, et me ei halda seda ära.

Marti Hääl nõustus, et treenerite arv on laiaks muutunud kandepinna jaoks liiga väike.

Kalev Vapper avaldas arvamust, et kui sportlastel on näha perspektiivi olla edukas rahvusvahelistel võistlustel, tuleks sinna kindlasti minna. Algpunkt on aga see, et Eesti KV on hea võimalus kodus treenimiseks. Oluline on teha koostööd kõigi klubide, purjespordikoolide ja purjetajate vahel, et osalus meie kohalikel võistlustel oleks maksimaalne. Kui jõuame ühisele arusaamisele, et peame hoidma üleval ka Eesti KV sarja võimalikult suure osalejate arvuga ja seda enam Eesti MV-d, on see kokkulepe, millest peaksime kinni pidama.

Uku Kuusk avaldas arvamust, et praegu me kakleme omavahel Eesti-siseselt, aga väljapool ei ole me konkurentsivõimelised. Kohustus Eesti sarjades osaleda ei lasegi meil minna väljapoole, kus on suurem konkurents. Oleme praegu seotud punktisüsteemi ja sisemise turuga. Peame leidma mingi normaalse lahenduse.

Marti Hääl tõi välja, et ettepanek üheregatiliseks tiitlivõistluseks sellest kantud ongi. Eesmärk, mille üle juhatus püüdis arutelu algatada, on proovida tõsta selle ühe võistluse sportlik tase veelgi kõrgemale, samas säilitades sarja. Soov Eesti MV sarjas osaleda tähendab vajadust teha oma kalender selle sarja osavõistluste ümber.

Elise Umb avaldas seisukohta, et Pärnus ollakse eraldi regatina Eesti MV ja Eesti KV sarja poolt. See süsteem on sarnasem maailmas toimuvaga. Lapsed harjuvad varakult pikkade võistluspäevadega ja vajadusega keskenduda üheks konkreetseks võistluseks. Optimist klassis on esimesed 10-15 samad olenemata tuuleoludest. Palju muutuvad kohad nõrgemal tasemel. Meil on Eestis väga palju võistlusi, kus nõrgemad sportlased saaksid osaleda. Vaja on leida tugevatele Optimisti sõitjatele Eestis tugevad võistlused. Väga hea näide on 4 päeva pikkune Spinnakeri regatt, kuhu tulevad kohale ka välisvõistlejad ja kus Eesti sportlastel on sõitudes raske esikümnessegi pääseda. Samasugusel tasemel võiksid olla Eesti MV. Kui vaadata, millistele välisvõistlustele tugevamate sõitjatega minna, siis kolmepäevasele võistlusele ettevalmistustele kuluvat aega arvestades üldse minema ei hakka. Eesti MV sarjas oli 4 etappi, millest kolmel oli kohustuslik osaleda. Treenerina oli väga raske nii treeningplaani üles ehitada. Kevadel peab juba väga varakult Eesti MV vormis olema. Raske on sättida sportlane vormi 5 kuu peale hooaja algusest lõpuni. Kui saaksime 8-9 kuud vee peal olla, oleks teine asi.

Priit Rüütel kommenteeris, et oluline tuleb juba kõrgemates klassides kui Optimist. Optimisti tasemel on laste arusaamises Eesti meistriks tulemine väga konkreetne asi.

Maria Veessaar kommenteeris, et juba 2 aastat räägitakse nii treenerite komisjonis kui EJK juhatuses ainult Optimistist. EOKL juhatus otsustas, et on vaja teha eraldi Eesti MV ühe regatina. Selle ümber arutatakse juba mitu kuud. Optimist klassiga on tegelikult kõik hästi, lapsed purjetavad ja teevad sporti, mõni käib ka tiitlivõistlustel, aga tuleks vaadata sealt edasi. Zoom8, Laser 4.7, 29er on see koht, kuhu tuleks panustada, et ka väiksemad klubid saaksid seal edasi areneda, jõuda sealt Laser Radialile, Laser Standardile, 49erile jne. Kui klubid ise ei taha, siis kuidas saada Akadeemiat tugevamaks, et Tallinnasse tuldaks ka maakondadest võistleva ja käidaks rahvusvahelistel võistlustel? Praegu on seal vaakum. Mitte Optimist klassis, kus pole oluline, kas sõidetakse 3, 4 või 7 võistlust.

Ingrid Randlaht kommenteeris, et Optimistil sõidetakse 15 eluaastani. See on maailmas tugev ettevalmistusklass. Kui ettevalmistuse etapp jääb ära, on raske nõuda, et järgmisesse klassi jõudes oldaks järsku valmis.

Maria Veessaar vastas, et ka Optimistid peavad olema tugevad, aga see pole esmane.

Priit Rüütel kommenteeris, et kui pole Optimistil head baasi ladunud, on teistes klassides vaja järeleaitamistunde.

Toomas Tõniste kommenteeris, et kui Optimistil ei tule tulemust, siis suure tõenäosusega seda kunagi ei tulegi. Lai baas on alguses väga tähtis, näeme sealt ära eredad tähed, kel on talenti. Neid saame edasi hoida purjetamise juures tippu silmas pidades. Suuremate jahtidega on tõesti probleem, et mida nendega teeme, kui stardis on ainult 3-4 paati. Selle asemel, et sundida neid suvel 4 nädalavahetust Eestis olema, võiksid nad olla Soomes või mujal, tugevamatega koos võistelda, treeninglaagreid teha. Lõhume nii baasi ära ja korraldame võistlusi võistluste pärast. Kui Eesti KV-l ei osaleta ja need kaovad lihtsalt ühel hetkel ära, siis võibolla ongi nii õige. Ei tasu asju jõuga hoida. Kui eesmärk on, et kõik tahavad Eestis purjetada ja mitte väljapoole minna, sest nii on tore, siis see ongi sisend meile. Kui eesmärk on teha tulemust, siis kuidas see tuleks? Seda peaks koos mõtlema. Teed tiitlivõistluse ära, see on oluline, aga ülejäänud osas võiksid olla sportlastel vabamad käed kui täna on.

Kalev Vapper kommenteeris, et väikese osavõtjate arvuga klassides võib olla mõistlikum osaledagi võistlustel naaberriikides, kus on palju suurem fliit. Kui tahame väikeriigis arendada korraga kõiki klasse, napib selleks raha ja võimalusi. Tuleb teha valikud prioriteetsete jahiklasside osas, kus näeme võimalust, et on rohkem osavõtjaid ja kõrgem tase, on eeldusi valmistada sportlasi ette võibolla ka mõnesse teise klassi edasiminekuks. On konkreetsed klassid, millega tegeleme ja mida EKL-i poolt toetame. Klubi tasemel võidakse samas tegeleda hoopis mingi kolmanda klassiga. See on osa strateegiast. Täna meil võibolla ongi erinevaid klasse liiga palju.

Maria Veessaar küsis, kas vaadates nende tulemusi Optimistil, kes täna on Olümpiale või rahvusvahelistel tiitlivõistlustel kuldgruppidesse Laseril või muus klassis jõudnud, kas nad on olnud Optimistil väga kõvad sõitjad? Pigem ei ole. Või kas need, kes on teinud Optimistil tulemust, on hiljem OM-klassidesse üldse jõudnud? Pigem on nad treeneriteks hiljem hakanud.

Priit Rüütel tõi välja, et väikestes kohtades on mure, kuhu lapsed edasi saata? Mis on see keskus, et ägedalt sõita näiteks Laserit või 29erit?

Maria Veessaar vastas, et see keskus peaks olema Akadeemia, mida oleks vaja tugevamaks saada.

Anne-Mari Luik tõi välja, et EOKL-i ettepanek on teha Eesti MV sarjale kvalifikatsioon. Kas arutelu on jõudnud selleni, mis need kvalifikatsiooniregattid on? Mis on juhatuse seisukoht, kui EOKL teeb ettepaneku, et Eesti MV sarja kvalifikatsiooniregattid võiksid olla Tilgu regatt, Kuldseekli regatt? Sellisel juhul ei tuleks Optimisti sõitjad ühelegi Eesti MV etapile. Kas Eesti MV-l osaleksid kõik lapsed või eelneb sellele mingi kvalifikatsioon? Minu seisukoht on, et Eesti MV-l peaksid saama osaleda kõik lapsed.

Kalev Vapper vastas, et kvalifikatsiooniregattide küsimust ei ole arutatud.

Maria Veessaar avaldas arvamust, et kui rakendada Optimisti Eesti MV-l kvalifikatsiooni, võiksid 3 esimest Eesti KV etappi olla selleks kvalifikatsiooniks. Pooled saavad sealt Eesti MV-le.

Kristiina Klaos avaldas seisukohta, et Saaremaal pooldatakse eraldi Eesti MV regatti eelnevalt juba välja toodud põhjustel. Taseme tõstmiseks peaks olema mingi lahendus, kas koondis või Akadeemia, mis tegeleks paremate sõitjatega, keda meil Eestis massiliselt pole. Kindlasti tuleks käia välismaal, aga kas on otstarbekas, et iga klubi käib eraldi või pigem kogutakse paremad üle Eesti kokku ja ka toetatakse neid?

Marti Hääl tegi kokkuvõtte, et eri arvamusi on palju. Strateegia raames on ka juba käinud läbi küsimus, milline peaks olema klassiliitude roll. EJK-i mõttes on nad samasugused liikmed nagu jahtklubid. Mitmed klassiliidud on oma seisukohta väljendanud, aga EOKL oli väga resoluutne, millest tulenebki arutelu Optimist klassi ümber. Kui üks liige EOKL-i näol ettepaneku teeb, peab see saama arutelu koos tugevuste ja nõrkuste kaalumiseks. See, kui laia arutelu on jahtklubidelt või klassiliitudelt tulnud ettepanekud eelnevalt vastava organisatsiooni siseselt saanud, on nende enda siseasi.

Kalev Vapper tõi välja, et praegu võibki olla probleemiks klassiliitude toimimine ja sisemine töökorraldus.

Maria Veessaar vastas, et probleem on selles, et tegelikkuses toimetavad erinevates klassiliitudes ühed ja samad inimesed, istudes seal nii-öelda erinevate toolide peal. Ühtlasi on samad inimesed ka EJK treenerite komisjonis. Viimane esindab kogu Eesti svertpaadipurjetamise huve, mitte ühe klassi huve.

Marti Hääl lõpetas arutelu tõdemusega, et järgmises juhatuses on Eesti MV küsimus uuesti päevakorral. Selle eraldi regatina tegemisel oleks ehk võimalik ellu äratada Põhjamaade initsiatiiv, mis seni on sahtlis olnud. Leiaksime selle formaadi näol ehk lahenduse, et siin tekiks rahvusvaheline konkurents veel ühel võistlusel.

Ott Kallas palus klubide ja koolide esindajatel välja saadetud 2021 kalendri projekti osas tuua välja võimalikud probleemid.

Arutelu käigus selgus, et 25.-27. juunil Hiiumaal (Jahtklubi Dago valmis korraldama) võistluse pidamist ei peeta ajaliselt sobivaks, kuna tegemist on jaanipäeva järgse pika nädalavahetusega, mil lapsevanematel ei pruugi olla valmisolekut lastega võistlustele minna ja probleeme võib tekkida praamiga tagasi mandrile saamisega. Üks alternatiiv oleks 6.-8. august, aga antud ajavahemikuks pole hetkel korraldajat, kuna samal ajal on ORC MM-i ettevalmistusaeg. Alternatiiv oleks veel 9.-11. juuli, aga ka selleks ajaks ei ole praegu korraldajat. Järgmise alternatiivina oli arutusel 30. juuli – 1. august, kuigi samal ajal on plaanis Põhjamaade noorte meistrivõistlused. Ott Kallas uurib, kas sel ajal oleks mõni klubi valmis regatti korraldama.

Probleemaatiline võib olla septembri lõpus toimuval Tallinna Nädala regatil nii suure arvu klasside võistlemine.

Marti Hääl teavitas, et järgmise treenerite komisjoni päevakorras on koondise moodustamise põhimõtted ja treenerite koolituse teema ning palus komisjoni liikmetel esitada neil teemadel ettepanekuid ja lahendusi.